

kelse, er vi villige til at se på, hvis nogen rejser det.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

16) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 66:

Forslag til folketingsbeslutning om afgift på landbrugsbedrifters kvælstof- og CO₂-afgift på kunstgødning.

Af Keld Albrechtsen (EL) og Line Barfod (EL). (Fremsat 25/11 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg noterer mig med glæde, at Enhedslisten har sat sig ind i det grundige faglige forarbejde til vandmiljøplan III. Jeg er glad for, at Enhedslisten vil bidrage med gode forslag i debatten om den nye vandmiljøplan.

Det er rigtigt, at en regulering via afgifter er grundigt beskrevet i det faglige forarbejde, hvor flere forskellige modeller er analyseret. Der er både en model, hvor overskuddet beregnes på hver bedrift og afgiftsbelægges, og en model, hvor afgiften pålægges på sektorniveau.

Fordelene ved en omlægning fra en administrativ regulering til en økonomisk regulering via afgifter er først og fremmest, at de er mere omkostningseffektive. Ulempen er derimod, at det er vanskeligt at forudsige den præcise effekt på nitratudvaskningen og ammoniakfordampningen, især lokalt.

Regeringen har derfor også nøje overvejet fordele og ulemper ved at indføre en afgift, og

der er flere grunde til, at en omlægning fra de nuværende administrative regler til kvælstofafgifter ikke er med i regeringens forhandlingsudspil vedrørende vandmiljøplan III.

Den hidtidige kvælstofregulering har vist sig at være effektiv. Evalueringen af vandmiljøplan II taler sit tydelige sprog. Den nuværende regulering har sikret, at målsætningen om en halvering af udvaskningen til vandmiljøet er nået, og det er også noget af en præstation, at landbruget siden midten af 1980'erne har halveret forbruget af kvælstof i handelsgødning. Det er derfor regeringens vurdering, at vi skal være meget varsomme med at erstatte den nuværende regulering og dermed risikere at sætte de opnåede resultater over styr.

EF's nitratdirektiv opstiller præcise regler vedrørende f.eks. anvendelse af husdyrgødning, og det er bl.a. et nagelfast krav til den maksimale tilførsel af kvælstof med husdyrgødningen. Ellers skal det sikres i den danske miljøregulering, så der vil derfor under alle omstændigheder være behov for administrative regler i et vist omfang.

Vi må heller ikke glemme, at den nuværende danske kvælstofregulering er godkendt af Europa-Kommissionen, hvorimod det er usikkert, om en omlægning til en afgiftsmodel vil kunne godkendes.

De fremtidige krav, som følger af vandrammedirektivets implementering, forventes at stille krav til udledning af nitrat og ammoniak i et lokalområde, og med en kvælstofafgift er det vanskeligere at fastslå, om tilpasning til afgiften medfører en reduktion af nitratudvaskningen eller ammoniakfordampningen, og det kan ikke styres geografisk, hvor den største reduktion sker. Der vil derfor i den forbindelse være behov for at supplere en generel afgift med en administrativ regulering i lokale områder.

En omlægning til afgifter indeholder derfor usikkerhed i forhold til miljøet og EU, og der er også usikkerhed i forhold til behovet for supplerende lokal regulering.

Kl. 18.15

I Enhedslistens bemærkninger til forslaget beskrives den nuværende regulering som firkantet og uden tilstrækkelige incitamenter til at begrænse kvælstoftabet. Det billede kan jeg ikke genkende. Billedet er derimod, at landmænd i dag føler, at de nuværende kvælstofregler er meget restriktive, og de forsøger på alle måder at mindske kvælstoftabene fra stalde, lagre og ved udbringning. Ved at mindske tabet øges indhol-

det af kvælstof jo i husdyrgødning, hvorved afgrødernes kvælstofforsyning forbedres. Alle, der følger med i udviklingen, og som f.eks. har udstyr til udbringning af gylle, vil vide, hvilken konstant udvikling og forbedring der sker på det område.

Angående forslaget om CO₂-afgifter kan jeg oplyse, at fremstilling af gødning i dag allerede er omfattet af CO₂-afgiften.

Regeringen kan derfor ikke på nuværende tidspunkt støtte et forslag om afgifter på landbrugsbedrifters kvælstoftab og CO₂-afgift på kunstgødning, men vil i stedet henvise til drøftelserne i forbindelse med den nye vandmiljøplan.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu siger ministeren, at en afgift på kvælstoftabet kan have den ulempe, at man ikke kan tage hensyn til regionale forskelle, men der vil jeg godt spørge ministeren, om det ikke er korrekt forstået af Enhedslisten, at hvis man har en afgift på tabet – populært kunne man kalde det overforbruget – i den enkelte bedrift, vil det faktisk være muligt at indrette en såkaldt balanceafgift, således at man f.eks. kan skelne mellem forskellige typer landbrug, om det er planter eller det er dyr, og kan skelne mellem forskellige dele af landet, afhængigt af, om det f.eks. er sandjord eller lerjord.

Den model giver derfor mulighed for en vældig differentiering, samtidig med at den enkelte landmand får mulighed for helt præcist at styre sit landbrug, så det giver det bedst mulige resultat.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Der er ingen tvivl om, at man vil kunne lave nogle kombinationsmodeller, som vil kunne medføre et resultat i hvert fald noget i retning af det, hr. Keld Albrechtsen kommer med. Nu vil jeg nok være lidt varsom med sådan lige at sige, at det ligger lige nøjagtig, som hr. Keld Albrechtsen har beskrevet det, men kombinationsmodeller er bestemt en mulighed.

Jeg synes bare, at det, man skal sige her, er, at selve normmodellen har vist sig enormt effektiv, fordi vi har reduceret det, vi skulle, og vi har virkelig vist, at det var den vej, man kunne gå. Hvis man så skulle gå ind og måske lave en kvælstofafgift, synes jeg bare ikke, at det er der, man skal gøre det. Jeg synes, at det ville være bedre at gå

målrettet ind i de områder, hvor det betyder, at vi kunne hindre, at vi vil få iltvind, at vi kunne hindre, at vi fik fiskedød.

Jeg tror sådan set, at hr. Keld Albrechtsen er optaget af de samme hensyn til naturen og miljøet og gerne vil gøre noget godt for det. Men det er altså mere en vurdering, om det er det rigtige at vælge, end det er afgørende i forhold til afgifter. Det er også derfor, vi siger, at fosforafgift er i spil i den plan, vi er kommet med. Så det er ikke et spørgsmål om afgiftsinstrumentet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Så er det, jeg godt vil spørge ministeren: Hvis nu vandmiljøplanforhandlingerne ender med, at der skal ske en yderligere reduktion af kvælstofureningen – det ved vi endnu ikke, men det er jo et stærkt ønske fra oppositionspartierne – vil dette så ikke være et meget effektivt instrument i løbet af f.eks. 2-3 år?

Vi er indstillet på, at man godt kan aftale en indfasning af et sådant afgiftssystem, så vi får det afprøvet i nogle store forsøg. Regeringen har jo også lagt op til i sit udspil, at der kan laves nogle forsøg. Vil det så ikke kunne vise sig at være en billigere løsning og bedre også for landmændenes økonomi end at stramme normerne yderligere? Vi er vist derhenne, hvor der vil blive meget dyrt at stramme den normstyring, vi har i dag.

Det har været vores overvejelser, og det er det, vi synes vi umiddelbart kan se ud af tallene. Jeg vil gerne spørge ministeren, om ministeren vil være indstillet på at gå ind og undersøge det forhold yderligere med henblik på at kunne tage stilling til, i hvilket omfang det skal med ind i vandmiljøplanen.

(Kort bemærkning).

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg vil gerne understrege, som jeg plejer, at det er helt klart, at ethvert spørgsmål, der bliver rejst, vil vi gøre vores ypperste for at undersøge og besvare, så godt vi overhovedet kan. Det vil vi også gøre her.

Jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at faldet i kvælstof vil jo komme, for alene regeringens udspil arbejder jo med 4-5 pct., så det er klart, at det vil komme.

Jeg er godt klar over, at debatten går på, at det nok er bedst, at vi forhandler i vandmiljøplan-kredsen, hvordan det skal ende, men der er jo mange måder at gøre det på. Man kan f.eks. gøre

det, at man lægger en dyrkningsfri zone på 10 m langs målsatte vandløb og åer. Det giver virkelig også en effekt. Man kan, og det har vi jo lagt op til, afsætte 100 mio. kr. til at diskutere og gennemføre nogle forskningsprojekter, som bl.a. kan medvirke i både den ene og den anden retning, også med gylleseparering.

Der er en stribe af muligheder, som i hvert fald det oplæg, som regeringen er kommet med, åbner op for.

Kl. 18.20

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er ministeren færdig, og derefter er det hr. Eyvind Vesselbo.

Eyvind Vesselbo (V):

Den hidtidige kvælstofregulering har vist sig at være meget effektiv. Det er jo sådan, at evalueringen af vandmiljøplan II netop har vist, at den nuværende regulering har sikret, at målsætningen om en halvering af udvaskningen til vandmiljøet er nået.

Hvorfor skulle vi så ændre en succes til noget, som måske vil vise sig at blive en fiasko? Man ved jo aldrig, om en afgift nu også virker efter hensigten. Den skal være adfærdsregulerende, men hvad nu, hvis den ikke er det? Så betaler man bare for forurening, og har man penge nok, kan man forurene meget.

Jeg kan nu forstå, at det, der er Enhedslistens udgangspunkt, er, at bare man har penge nok, kan man få lov at forurene, bare man betaler for det. Det er ikke Venstres politik. Vi vil være sikre på, at det, vi gør, også har en virkning. Derfor er den nuværende regulering også at foretrække.

Det er også sådan, at den nuværende kvælstofregulering er godkendt af Europa-Kommissionen. Hvis vi skulle ændre praksis og indføre en afgift i stedet for, skal det også godkendes af EU, og det er langt fra sikkert, at det vil gå glat igennem.

Vi vil ikke gå på kompromis med miljøet ved at tage chancer med en afgift, hvor vi ikke kender resultatet af dette virkemiddel. Vi vil være sikre på, at det, vi gør, også virker. Vi er ikke enige i Enhedslistens noget overfladiske forhold til vores miljø, bare fordi det nu er politisk korrekt og mere korrekt at foreslå en afgift end at gøre noget effektivt ved vores miljø.

Der er ingen tvivl om, at befolkningen har gennemskuet den falske melodi om det, der bliver kaldt de grønne afgifter, dvs. de afgifter, som ikke har nogen virkning på miljøet, men som

alene skal bruges til en politisk markering, samtidig med at pengene, der kommer ind, går i statskassen, uden at de nødvendigvis gavner miljøet. Det er netop her, Venstres miljøsyn adskiller sig fra Enhedslistens og i øvrigt også fra den øvrige oppositions miljøsyn.

Det betyder altså, at vi ikke kan støtte det her forslag, men det er jo sådan, at vi, som ministeren sagde, forhandler vandmiljøplan III, og alle ting er jo til diskussion. Vi vil gerne være med til at få et bredt forlig, og det er klart, at alle emner er på dagsordenen, men det jeg kan meddele ud fra det forslag, der ligger her, er, at det kan vi ikke støtte.

Vi kunne jo, hvis nu forespørgselsdebatten om vandmiljøplan III havde fundet sted i dag, have diskuteret de her ting åbent og ærligt i salen, men det er ligesom ikke det, der er på dagsordenen i behandlingen af denne her sag, hverken kvælstof eller CO₂.

Vi kan ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil bare sige, at jeg synes, det var et overordentlig besynderligt indlæg, hr. Eyvind Vesselbo kom med. Han begynder med at være utrolig polemisk: Det her er bare et spørgsmål om, at man skal kunne betale sig fra at forurene, selv om hr. Vesselbo jo ved, hvis han har læst Enhedslistens forslag, at en balanceafgift er sådan indrettet, at hvis man indretter sin landbrugsproduktion fornuftigt, slipper man helt for at betale afgift, det vil sige, at man tjener på at nedbringe forureningen – tjener på det! Det ved hr. Eyvind Vesselbo jo godt, hvis han har sat sig ind i forslaget. Derfor var den del af hans tale ren polemik.

I den sidste halvdel af talen, som jeg havde indtryk af, at hr. Vesselbo holdt uden manuskript, og som måske derfor kom mere fra hjertet – det kan man da håbe – gik han så pludselig over til, at nu skulle vi forhandle, og at alle emner skulle på bordet.

Jeg vil godt spørge: Hvilken del af talen var udtryk for Venstres politik?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Talen er jo en helhed, så hele talen er udtryk for Venstres politik.

Det ene er et spørgsmål om at lægge de erfaringer til grund, som man har fra vandmiljøplan II. Det er jo dem, hr. Keld Albrechtsen slet ikke

bruger, for det med at fremsætte et forslag om en afgift er i sig selv politisk opportunt, men har ikke særlig meget at gøre med det, det hele drejer sig om, nemlig at gøre noget ved forureningen, at gøre noget ved kvælstofudvaskningen.

Den anden del af talen, som hr. Keld Albrechtsen omtalte – det står sådan set også i mit papir – handler jo om, at vi er i gang med nogle vandmiljøforhandlinger, og hr. Keld Albrechtsen kan jo komme med sine synspunkter. Derfor vil det jo være forkert af mig, når vi har sagt, at alle ting er på bordet, så at stå her og sige, at det her er bare overhovedet ikke med. Det, jeg siger, er i forhold til det her forslag, som vi ikke kan støtte.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu gjorde ministeren faktisk opmærksom på, men det ved jeg ikke om hr. Vesselbo hørte, at Enhedslisten i sine bemærkninger til det her beslutningsforslag faktisk har studeret det materiale, som regeringen har ladet udarbejde som baggrund for vandmiljøforhandlingerne, og lagt det til grund. Det har vi faktisk gjort, og efter vores opfattelse viser det materiale, at den her type balanceafgift er til at håndtere økonomisk, hvorimod en yderligere stramning af normerne kan vise sig at være vanskelig og måske også – det vil jeg godt spørge hr. Vesselbo om – kan vise sig slet ikke at kunne leve op til EU's vandrammedirektiv, og det vil sige i 2009.

Hvis vi ikke indfører en afgift, så risikerer vi at stå med meget store problemer med ikke at kunne opfylde de krav om begrænsning af forureningen, som vi rent faktisk skal opfylde.

Derfor vil jeg godt spørge hr. Vesselbo: Skal jeg forstå den sidste del af talen sådan, at hvis vi kan dokumentere under de her forhandlinger, at vi faktisk har et problem med at nå frem til målet i 2009 ved hjælp af regeringens model alene med normer uden afgift, så vil hr. Vesselbo godt være indstillet på, at vi drøfter en model med en afgift?

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg synes, at vi skal drøfte alting. Det var også derfor, jeg sagde, at det egentlig kunne have været interessant, hvis ikke Enhedslisten havde fået kolde fødder og havde trukket den forespørgselsdebat om vandmiljøplan III, som var planlagt til i dag. Det undrer mig jo selvfølgelig lidt,

at Enhedslisten har trukket den, for der kunne vi jo have lagt kortene åbent frem.

Nu kommer Enhedslisten så med et beslutningsforslag, som ligger ved siden af det, som egentlig foregår i vandmiljøforhandlingerne. Jeg har også forstået, at hr. Keld Albrechtsen nu har taget patent på at udtale sig på oppositionens vegne, nemlig ved at sige, at hvis ikke alle er med på Enhedslistens forslag, så bliver der ikke noget vandmiljøplan III-forlig. Det synes jeg jo så at alle de andre partier skal bekræfte og også bekræfte, om det her forslag skal indgå som en væsentlig del af de forhandlinger, som hr. Keld Albrechtsen så forestår på vegne af de andre oppositionspartier.

Som sagt er alting til debat, så det er et positivt svar til hr. Keld Albrechtsen, at hvis hr. Keld Albrechtsen kan komme med nogle ting, som kan rykke noget, det er ikke sket indtil nu, så er vi med.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil såmænd blot, fordi Venstres ordfører et par gange har beklaget, at Enhedslisten har trukket en forespørgselsdebat i dag, spørge Venstres ordfører, om Venstre finder, at det er den allermest hensigtsmæssige måde at lave forhandlinger på fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nej, men nu er det jo sådan set ikke mig, der har fremsat forslaget. Jeg mener, hr. Kristen Touborg skulle spørge hr. Keld Albrechtsen om meningen med at trække denne her forespørgsel.

Jeg mener bare, at når man nu har stillet den, må det efter hr. Kristen Touborgs opfattelse også være i ubetænksomhed over, at der faktisk var nogle forhandlinger i gang. Jeg mener da udmærket, at man kunne have markeret sin stillingtagen til vandmiljøplan III under sådan en forespørgselsdebat, for sådan som jeg opfatter det, har det jo ikke ligefrem været de største initiativer, der er kommet fra oppositionen indtil nu, og det er jo selvfølgelig også derfor, forhandlingerne er gået i stå.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Venstres ordfører svarer jo sådan set ikke rigtig på mit spørgsmål om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at forhandle her fra Folketingets taler-

stol, og hvorvidt det vil kunne føre til ret meget, kan man jo have sine meget store tvivl om.

Så vidt jeg ved, er forespørgselsdebatten anmeldt for flere måneder siden. Det vil sige, at på det tidspunkt kunne man ikke være vidende om, hvor i forløbet forhandlingerne ville være. I dag ved vi, hvor forhandlingerne er. Derfor vil jeg bare sige, at jeg synes, det er meget hensigtsmæssigt, at vi tager forhandlingerne med hinanden partierne imellem og ikke fra Folketingets talerstol. Men jeg kan så forstå, at Venstre sådan set synes, at det vil være mere progressivt, at det vil være bedre for forhandlingsniveauet, at man gør det her. Det må jeg så notere mig.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu havde jeg sådan set ikke tænkt mig, at vi skulle forhandle. Jeg havde tænkt mig, at vi skulle drøfte, markere linjerne, for det, jeg mangler, er jo oppositionens holdning til vandmiljøplan III, nogle klare, kontante udmeldinger om, hvor man vil hen, for det har jo været problemet; at det ved vi ikke.

Kl. 18.30

Hr. Kristen Touborg siger, at den var anmeldt for flere måneder siden, jo, jo, men det kommer jo ikke bag på hr. Kristen Touborg, at der har været forhandlinger i den sidste måneds tid om det her, og så kunne hr. Keld Albrechtsen jo have trukket den for et par uger siden, vel vidende at der var forhandlinger.

Jeg mener bare ikke, at den drøftelse, man har i Folketingssalen, har noget som helst at gøre med forhandlinger. Grunden til, at jeg synes, det kunne have været interessant, var, at vi for første gang kunne få en melding om, hvor de enkelte partier i oppositionen ville hen, men det får vi så ikke at vide.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jeg mener, at hvis det var sådan, at hr. Vesselbo havde været til alle de bilaterale forhandlinger, så tror jeg også, hr. Vesselbo havde fået et klart overblik over, hvad de forskellige partier mener.

Nu beklager hr. Vesselbo, at forespørgselsdebatten i dag er blevet trukket. Jeg vil sige på baggrund af hr. Vesselbos urimelige, polemiske bemærkninger til hr. Keld Albrechtsen, der jo rent faktisk forsøger at strække en hånd ud for stadig væk at sikre, at der er et forhandlingsklima, at jeg ikke forstår hr. Vesselbos meget polemiske bemærkninger.

Når hr. Vesselbo beklager, at den forespørgsel ikke bliver til noget, betyder det så, at hr. Vesselbo, når han forlader Folketingssalen her i dag, vil gå op og selv stille en lignende forespørgsel for at få den drøftelse, som hr. Vesselbo åbenbart efterspørger lige her og nu? Er det det, hr. Vesselbo vil, så tror jeg gerne, folk vil stille op.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu synes jeg, vi bevæger os lidt bort fra det, der egentlig er indholdet i denne her debat, fordi den drejer sig om at indføre en kvælstofafgift eller en CO₂-afgift. Min bemærkning om vandmiljøplan III og en forespørgsel, der er trukket, var jo bare en bibemærkning, så jeg synes simpelt hen, at det er ganske urimeligt at fortsætte den her debat om den der vandmiljøplan III-forespørgsel, som ikke kommer i dag.

Vi kan jo ikke klare at debattere de her ting inden for de få minutter, vi har, så jeg synes, hr. Torben Hansen har skudt helt ved siden af. Jeg ønsker ikke at diskutere vandmiljøplan III under et beslutningsforslag. Det er jo absurd.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Nu er det korte bemærkninger, og der behøver man jo ikke at stille spørgsmål.

Jeg kan bare konstatere, at det var hr. Vesselbo selv, der rejste det i forbindelse med hr. Keld Albrechtsens beslutningsforslag. Jeg kan også høre, og det kan hr. Eyvind Vesselbo sikkert bekræfte, at hr. Vesselbo er ked af, at debatten tager den retning, og jeg tror da, at den samlede opposition sådan også modtager hr. Vesselbos undskyldning, som jeg opfatter det, over, at hr. Vesselbo fik afsporet debatten via den bisætning.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Nu forstod jeg, at hr. Torben Hansen snakkede meget om at være polemisk. Der står hr. Torben Hansen jo i hvert fald ikke meget tilbage for nogen, hvis det er det, det drejer sig om.

Men der ligger sådan set ikke nogen undskyldning i det. Jeg konstaterer bare, hvilket jeg mener at andre medlemmer af Folketinget også kunne have konstateret, at det jo ikke er vandmiljøplan III, vi diskuterer under det her punkt. Det er indførelsen af en kvælstofafgift og en CO₂-afgift. Det er jo faktisk det, det drejer sig om, og det var jo det, mit indlæg gik på. Så hav-

de jeg lige en sidebemærkning om vandmiljøplan III, som man så fæstnede sig ved.

Alt i alt vil jeg da godt slutte af med at sige, for jeg kan se, at der nok ikke er flere spørgsmål, at når nu den forespørgsel var anmeldt, så ville det have været fornuftigt enten at aflyse den før eller tage den i dag.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Torben Hansen som ordfører.

Torben Hansen (S):

Der er ikke nogen tvivl om, at det danske grundvand og det danske vandmiljø har det skidt. Vores fælles ressource grundvandet, er mange steder stærkt forurenet af nitrat, og det medfører lukkede vandbøringer og en indskrænkning af samfundets fælles og meget vigtige ressource grundvandet.

Vandkvaliteten i kystområderne og fjordene har det generelt rigtig skidt. Iltsvind er ved at blive en årligt tilbagevendende begivenhed, og vi må konstatere, hvad man også kan se af nyligt materiale, at udvaskning af såvel kvælstof som fosfor bærer hovedansvaret for det.

Uanset hvor meget der argumenteres, kan der ikke argumenteres for, at årlige iltsvind er udtryk for naturens luner. Det skal også samtidig understreges, at kvælstofudvaskning er hovedansvarlig for den dårlige tilstand i fjordene og de nære kystområder.

Kl. 18.35

To tredjedele af søerne og halvdelen af vandløbene lever ikke op til målsætningerne, og for søernes vedkommende er det primært på grund af tilførsel af alt for meget fosfor. Danmarks sårbare naturområder, heder, højmoser, næringsfattige søer og overdrev, lider. Tålegrenserne for kvælstoftilførsel er klart overskredet for disse naturtyper, og konsekvenserne er også fatale for dem. Eksempelvis gror nogle af dem til i kvælstofelskende planter og vil være væk i løbet af få år, hvis vi ikke gør noget.

Enhedslistens beslutningsforslag synes jeg skal ses i den sammenhæng, jeg lige har nævnt, men skal selvfølgelig også ses i den situation, vi står i, nemlig at man har evalueret vandmiljøplan II. Vi står over for vandmiljøplan III-forhandlingerne, forhandlinger, hvor Socialdemokratiet har tilkendegivet, at alle virkemidler kan komme i spil, inklusive afgift på kvælstof, og da de forhandlinger ikke er afsluttet, vil vi ikke gennemgå Enhedslistens beslutningsforslag minutøst, men blot erklære, at vi har sympati for

en eller anden form for afgift kombineret med en fortsat generel regulering, der kan føre til en markant mindselse af landbrugets tab af næringsstoffer. Men det må jo så afvente de kommende forhandlinger.

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo dejligt at se, at selv Enhedslisten går meget op i natur og miljø, så det ikke kun er Dansk Folkeparti, der hver gang skal trække det hele i den retning.

Man kan jo ikke bare klare det hele i løbet af en formiddag, men jeg er dog enig i nogle af de ting, som Enhedslisten skriver, om, at vi skal fremme det økologiske jordbrug, og der må jeg nok sige, at det har vi i hvert fald også slået til lyd for i Dansk Folkeparti.

Vi har også slået til lyd for det i vores pesticidhandlingsplan, som vi har været med til at vedtage sammen med regeringen, og jeg synes, det er godt, at det kommer til at stå her, at man har planer for fremtiden, og at der sker noget på det her område.

Men det er jo sådan, at hver eneste gang vi gennemfører nye afgifter på forskellige områder, heriblandt også på landbrugsområdet, medfører det også en masse administration og bureaukrati, og det synes vi i Dansk Folkeparti ikke er særlig hensigtsmæssigt at pålægge de forskellige virksomheder hver gang.

Vi er fuldstændig enige i, at vi skal gøre noget for miljøet, og derfor synes vi også, det er godt, at regeringen på nuværende tidspunkt har lagt op til i sit udkast til vandmiljøplan III, at man skal reducere udledningen af fosfor og fortsætte den indsats, man har gjort på kvælstofområdet.

Men da vi er i forhandlinger om vandmiljøplan III på nuværende tidspunkt, mener jeg ikke, at det lige er her i salen, vi skal lægge os fast på nogle bestemte virkemidler.

Dansk Folkeparti må sige, at vi på den baggrund afviser beslutningsforslag nr. B 66, men at vi da også mener, at alle ting er i spil i vandmiljøplan III-forhandlingerne, og derfor ser vi frem til de videre forhandlinger.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Dohrmann understreger, at alting er i spil i de forhandlinger. Så vil jeg bare gøre hr. Dohrmann opmærksom på, når han nu er bekymret for det administrative i forbindelse med indførelsen af en afgift, at der er forsøg i gang, og at der er landmænd, der allerede har

taget grønne regnskaber i anvendelse, og det, at man laver et grønt regnskab, er i sig selv en stor fordel for landbrugsbedriften.

Det kan man få mange gevinster af som landmand, fordi man får et meget klart overblik over, hvordan man bedst skal styre foder, gødning osv. i en helhed, så man får den bedst mulige produktion, den mindst mulige forurening, de mindste omkostninger, og det kan vise sig, at det rigeligt henter de omkostninger ind, der er i begyndelsen med at få det administrative bygget på.

Jeg vil bare gøre hr. Dohrmann opmærksom på det, for det er jo sådan, som jeg har forstået det, at landbruget også er optaget af, hvordan man kan gå ind på bedriftsniveau og give landmanden nogle redskaber til hele tiden at forbedre sin produktion.

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo ganske klart, at landbruget selv er interesseret i at gøre noget for miljøet, og det har vi også set gang på gang med de frivillige aftaler og alle de andre ting, som er sket. De er også selv interesseret i at gøre en stor indsats på dette område, og jeg er ganske klar over, at grønne regnskaber også er et godt instrument til at finde ud af, om man gør det rigtige.

Men jeg tror ikke, man hver eneste gang bare skal pålægge nogen nogle ting fra centralt hold. Lad os se det konkrete, lad os få de konkrete vurderinger af hvert eneste tiltag, inden vi lægger os fast på tingene, og derfor mener jeg også, som jeg sagde indledningsvis, at alt er i spil omkring vandmiljøplan III.

Jeg håber, hr. Keld Albrechtsen er enig i, at vi alle sammen skal være positivt indstillet på at gøre noget for miljøet, og at det ikke bare skal være tom snak, men også at man er med ved forhandlingsbordet til det sidste.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne sige til hr. Dohrmann, at når vi i dag besluttede at tage forespørgselsdebatten tilbage, var det netop et signal til regeringspartierne og hr. Dohrmann om, at vi ønsker at forblive konstruktivt ved forhandlingsbordet med henblik på at undersøge mulighederne for, om vi kan nå frem til et fælles resultat, som måske endda alle Folketingets partier kan stå bag.

Jeg er ked af, at der er visse folketingsmedlemmer fra regeringspartierne, der har valgt at misopfatte det signal, men jeg håber, at hr. Dohrmann opfatter det, som det er tænkt, nemlig at vi ønsker, at regeringen nu skal komme med et udspil. Det vil vi gerne give den tid til, og derfor ønskede vi at sende det signal til regeringen, at vi ikke ønsker en konfrontation i dag, men tværtimod at få et konstruktivt forhandlingsforløb. Jeg vil gerne kvittere over for hr. Dohrmann, at det ønske deler vi altså.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg synes, det er flot, at man gerne vil forhandle videre og ikke opgiver på forhånd; det har jeg fuld respekt for, og det synes jeg er rigtig godt. Men samtidig bliver jeg lidt forvirret, når det er sådan, at jeg kan læse på Ritzau, at der ligesom er afgivet en musketered: Alle skal stå sammen omkring det, og hvis bare én ikke er med, bliver der ingen aftale.

Jeg mener selvfølgelig, at hvert parti må gøre op med sig selv, hvor langt man kan gå. Jeg tror også, at når det kommer til stykket, er hr. Keld Albrechtsen enig i, at man skal gøre op med sig selv, og derfor vil jeg godt sige, at vi vil i hvert fald blive ved forhandlingsbordet så lang tid som overhovedet muligt – ja, indtil vi bliver præsenteret for et eller andet, vi overhovedet ikke kan være med til. Men jeg mener altså, det er for tidligt at give op på nuværende tidspunkt, og jeg har forstået, at det er også det, hr. Keld Albrechtsen vil signalere. Det tager jeg i hvert fald positivt imod, og jeg håber at se hr. Keld Albrechtsen ved forhandlingsbordet, også næste gang vi skal have et fællesmøde.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til hr. Jørn Dohrmann, og derefter er det hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Da SF's ordfører, hr. Jørn Jespersen, ikke har mulighed for at være til stede her i aften, skal jeg give udtryk for SF's holdninger til sagen:

SF er positiv over for formålet med beslutningsforslaget, men vi er noget tvivlende over for den model med afgift på kvælstoftabet, som Enhedslisten lægger op til. Vi synes, at konsekvensen af en balanceafgift kan være vanskelig at overskue.

Jeg vil godt allerførst sige, at grønne regnskaber er et godt redskab og et godt element, og jeg

kan kun anbefale, at man anvender det. Men det behøver ikke nødvendigvis at blive koblet sammen med et balanceregnskab. Vores betænkkeligheder ved balanceregnskabet går på, at hvis det er sådan, at landmanden får en stor økonomisk gevinst af at industrialisere husdyrbruget mest muligt, er vi noget nervøse for, om ikke den forbedring, man kunne opnå for miljøet, ville komme til at gå for meget ud over bl.a. dyrevelfærd.

Jeg vil nævne et enkelt eksempel: Hvis man har en malkekvægsbesætning, vil det sandsynligvis være en økonomisk fordel for bonden at beholde malkekøerne inde hele året, fordi man dermed bedre kan indkapsle det ammoniakudslip og det kvælstofudslip, der ellers ville komme, når køerne går rundt og klatter ude på græsmarken i sommervarmen. Det er jo dejligt at se på, og det er jo rart for køerne, men det er selvfølgelig ikke så rart for bondens pengepung, hvis det er sådan, at det koster penge, hver gang det foregår.

Kl. 18.45

Der er også problemer med dybstrøelse. Vi ved jo, at jo mere industrialiserede tingene er, desto bedre kan man styre kvælstoftabet. Vi er nogle – jeg tror også, det gælder Enhedslisten – der ønsker stor dyrevelfærd og også ønsker at bevare mulighederne for at producere husdyr på dybstrøelse, men det vil også volde vanskeligheder, så vidt jeg kan se.

Jeg skal heller ikke undlade at sige, at jeg synes også, det er lidt bekymrende, at de allerstørste svineproducenter faktisk støtter balanceregnskabet. Der behøver jo ikke at være noget galt i, at Enhedslisten og de allerstørste svinebaroner har de samme holdninger til en sag, men jeg har det nu altid sådan, at når de store svineproducenter støtter en sag, tænker jeg lige en gang mere over, om det nu også kan være til gavn for den almindelige befolkning og de almindelige bønder, at man kører ad den vej. Det er sådan noget, vi gerne vil have med i overvejelserne.

Så vil jeg godt sige, at sådan som vi kender kvælstofreguleringen nu efter vandmiljøhandlingsplan II, er den jo bureaukratisk. Men den virker egentlig rimelig godt, og man kan faktisk skrupe på knapperne, hvis man ønsker det. Man kan altså godt ændre normerne og ændre de forhold, der er gældende i dag, så vi mener, man skal være noget forsigtig med at ændre strategi midt i vadestedet.

Vi vil gerne diskutere punktafgifterne på kunstgødning, som er begrundet med energifor-

bruget og naturbelastningen ved udvikling af produktionen. Vi vil naturligvis diskutere beslutningsforslaget, men jeg har altså her udtrykt SF's forskellige bekymringer i forbindelse med de afledte ting, der kan ske ved at indføre denne balanceafgift.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Vi kan jo gå dybere ned i det senere, men jeg vil bare sige, at det ligger i vores tankegang, at man ikke skal tage græsarealerne med. Såkaldt fikset kvælstof skal ikke være med i det, der skal være afgift på, fordi der skal tilskyndes til, at man har græsarealer og et større sædskift og dermed også dyrene ud på markerne i stedet for, som hr. Touborg var inde på, at man får problemer med dyrevelfærd, fordi de bliver stablet op hele året rundt inde i staldene.

Det er vi meget opmærksomme på, og afgiftsmodellen løser faktisk et stykke hen ad vejen problemet, fordi den tilskynder til større græsarealer. Det er noget teknisk, som jeg gerne vil drøfte nærmere med hr. Touborg, og jeg tror, jeg vil være i stand til at overbevise hr. Touborg om, at det faktisk vil være til fordel for dyrevelfærd.

Så vil jeg bare tilføje, at ud over de ting, der ligger i vandmiljøplanen, har vi jo også regler om staldenes indretning i den øvrige landbrugslovgivning. De regler er langtfra gode nok, det er et helt kapitel for sig selv, og jeg er enig med hr. Touborg i, at de regler skal gøres langt bedre. Men jeg vil godt advare imod, at vi blander det alt for meget sammen med vandmiljøplanen, for så tror jeg, vi hverken får vandmiljø eller dyrevelfærd.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg er meget enig med Enhedslistens ordfører i, at der er regler for staldene. Men jeg er også enig i den hentydning, jeg synes der var i Enhedslistens ordførers melding om, at de regler ikke er nær gode nok, og jeg kan godt tilføje, at de bliver tilsyneladende overhovedet ikke overholdt. Der er et meget langt skridt endnu, inden de ting er på plads.

Vedrørende græsarealer, der holdes fri af afgiften: Det, hr. Keld Albrechtsen sagde, er jo rigtigt, men sagen er jo også, at det ikke kun er et spørgsmål om, at arealerne holdes fri. Det er også et spørgsmål om, at i det industrialiserede landbrug, hvor dyrenes gødning bliver omsat til

gylle, giver selve det forhold, at man kan passe bedre på kvælstof og ammoniak, når dyrene er på stald, et incitament til, at landmændene vil beholde f.eks. kørne på græs.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Tak til hr. Kristen Touborg, og så er det hr. Martin Lidegaard.

Kl. 18.50

Martin Lidegaard (RV):

Det vil næppe komme bag på nogen, at vi i Det Radikale Venstre ligesom Enhedslisten er stærkt optaget af at få kvælstofudledningen i Danmark bragt ned.

Jeg kan sige helt generelt, at vi er meget opsatte på at få fastsat en bestemt procentsats, et bestemt måltal for nedbringelse af kvælstofudledningen, og vi er meget åbne over for at diskutere, hvilke virkemidler der skal benyttes for at nå dette faste mål. Derfor vil vi slet ikke afvise noget, men vi vil omvendt heller ikke på nuværende tidspunkt binde os til en bestemt løsning.

Hvis jeg skulle prøve at indkredse det lidt, kan jeg sige, at der er jo ingen tvivl om, at det at bruge en balanceafgift har nogen charme i sig i den forstand, at man giver den enkelte landmand et incitament til at indrette et så godt husdyrbrug som muligt og virkelig optimere forholdene. Vi ved, at der er meget stor forskel på, hvor godt de forskellige landmænd gør det. Der er virkelig rum til forbedring hos mange, og det vil de få et meget direkte incitament til ved en sådan balanceafgift.

Det, jeg umiddelbart kunne frygte, eller det, der kan være faremomentet i det, er, at man får indført en dobbeltregulering. I dag har vi i og for sig et ganske glimrende normsystem. Det er faktisk det, der har fungeret bedst i den forløbne vandmiljøplansperiode, og vi skal passe på, at vi ikke får indført en bureaukratisk dobbeltregulering for landbruget. Derfor vil vi være meget optaget af at kigge på, om en sådan balanceafgift kan lægges direkte i forlængelse af de regnskaber, som landmændene laver i forvejen, og om det giver mening at benytte et sådant redskab i stedet for almindelig normregulering, hvis man overhovedet vil indføre en mere generel regulering, eller der hellere bør sættes på efterafgrøder. Der er mange muligheder, og hermed har jeg indikeret nogle af de fordele og ulemper, der er ved dem.

Specifikt angående forslaget om en CO₂-afgift på kunstgødning vil jeg være så ærlig at sige, at

vi er ved at undersøge, om nogle af de oplysninger, som fremgår af bemærkningerne til Enhedslistens forslag, virkelig har sin rigtighed, herunder at 12 pct. af det danske elforbrug skulle gå til at producere kunstgødning. Det har vi svært ved at tro har sin rigtighed, men vi undersøger det og kigger på det, for hvis det er rigtigt, vil jeg medgive, at det er meget voldsomt. Spørgsmålet er så, om det er afgifter, der er den bedste måde at kontrollere det på.

Hvordan vi i det hele taget skal opfylde vore Kyotoforpligtelser her i Danmark, er der mange rigtig gode bud på. I Det Radikale Venstre mener vi, at en kombination af energibesparelser og afgifter kan spille en væsentlig rolle sammen med indførelse af mere vedvarende energi. Det er de to vigtigste veje frem, men vi er også med på, at alle sektorer skal spille med, ikke bare den traditionelle energisektor.

På den baggrund vil vi som sagt studere forslaget nærmere.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Hvad beregningerne angår, vil jeg straks svare hr. Martin Lidegaard, at jeg blev sådan set selv overrasket over resultaterne, og jeg er meget indstillet på, at hr. Martin Lidegaard og jeg kan kigge nærmere på det. Hr. Martin Lidegaard også kan få stillet det materiale, som ligger til grund for beregningerne, til rådighed, og hvis resultatet viser sig at være forkert, må vi have det rettet. Det var det, vi umiddelbart nåede frem til, men vi kan jo også bede ministeren om assistance i den anledning.

Så vil jeg gerne takke for en, synes jeg, konstruktiv debat, faktisk også fra ministerens side. Det eneste tidspunkt, hvor debatten kørte af sporet, var, da hr. Vesselbo tog fat med sine urigtige oplysninger vedrørende forespørgslen.

Som hr. Touborg, tror jeg det var, allerede har oplyst, er forespørgslen jo anmeldt for lang tid siden. Men så skete der det, at da vi kom i forhandlingssituationen, spurgte nogle partier, om det nu var det rigtige tidspunkt at tage debatten på, og så spurgte vi fra Enhedslistens side: Kan vi få den udsat? Det forstod jeg sådan, at det var hr. Vesselbos parti ikke interesseret i, og så kunne vi altså ikke få den udsat. Derfor stod vi så i den situation, at den var berammet til i dag.

Kl. 18.55

Nu var der forskellige angreb på og antydninger om mig, fordi jeg havde udtalt mig, ikke fra ministeren, men fra hr. Vesselbos side, men jeg vil gerne sige til ministeren, som det er: Vi sendte jo et brev til ministeren i går, hvori vi skrev, at vi gerne ville se et udspil fra regeringen, for vi synes, det er rimeligt, at når en regering har hørt partierne, foretager regeringen en vurdering.

Til gengæld ville vi også godt sende det signal ved at trække forespørgselsdebatten tilbage i dag, at vi ikke vil fremkalde en konfrontation ved at sætte et forslag til vedtagelse til afstemning her i salen, som måske ikke på forhånd kunne samle flertal og enighed, men tværtimod føre til, at forhandlingerne brød sammen.

Det er altså ment som et signal om, at vi gerne seriøst vil forhandle om tingene med regeringen.

Derfor var jeg lidt skuffet over hr. Vesselbos reaktion, for det var, som om hr. Vesselbo ikke havde opfattet den gode vilje fra vores side, men det håber jeg at han har nu, også den forklaring, som jeg har givet på forløbet. Jeg synes ikke, det har været urimeligt grebet an fra min side i hvert fald. Så meget om det.

Så vil jeg gerne takke for de bemærkninger, der har været fra forskellige partier, om, at alt er på bordet, og at den model her og den mulighed for, at det kan indgå, også indgår i overvejelserne. Jeg er også indforstået med, at når vi nu sidder og forhandler, kan jeg ikke forlange, at de enkelte partier skal gå ind i en yderligere detaljeret stillingtagen her i debatten. Det er jeg med på, og det ligger også i det, at vi trak forespørgselsdebatten tilbage i dag.

Jeg håber naturligvis på, at vi kan få videreudviklet de forsøg, der i øjeblikket gøres med grønne regnskaber, for som hr. Martin Lidegaard var inde på, er det et redskab, som man kan have stor gavn af for at få den bedst mulige landbrugsdrift, også til gavn for landmanden selv. Det er jo rigtigt, som hr. Touborg siger, at der er nogle landmænd, der faktisk er meget optaget af at få disse ting indført, og som godt kan se, at de har gavn af det. Jeg tror, at der vil være flere og flere, som bliver opmærksomme på, at det faktisk er et redskab, som de kan have gavn af som landmænd. Derfor er det muligt, at man skal kigge på en indfasning.

Der var jo nogle, som sagde under debatten, at vi skal passe på, fordi vi har en regulering med normer i dag. Jeg tror, det var hr. Touborg, der bl.a. var inde på det, og ministeren og hr.

Vesselbo var – som jeg husker det – også inde på den betragtning, at vi har en regulering i dag.

Problemet er, at vi skal have en større reduktion af kvælstofudledningen – det tror jeg at hr. Touborg er enig i – og så er det et spørgsmål, om vi kan nå den alene ved at skrue på normerne. Det kan vi jo regne på og se på. Men i de papirer og besvarelser, som vi har fået fra regeringen, tyder det altså på, at det godt kan blive temmelig bekosteligt, hvorimod det faktisk kan vise sig, at det ikke er nær så bekosteligt, hvis man bruger en balanceafgift. Men lad os kigge på det. Det må vi analysere og drøfte i udvalget.

Jeg er derfor meget enig med hr. Torben Hansen, som nævnte, at vi må se disse her ting over tid og tage de midler i brug, som vi kan sætte i kraft allerede nu, og så gå videre med tingene. Vi skal også – jeg tror, det var hr. Martin Lidegaard, der nævnte det – have fastsat en målsætning for, hvor stor en reduktion vi skal have.

Det er de ting, som vi er enige om i oppositionen. Så er der nogle, der har været lidt irriterede over, at vi har givet udtryk for, at vi i oppositionen har nogle ting, som vi er enige om, men det synes jeg da er rimeligt, og det burde da gøre det nemmere for regeringen at få forhandlingerne i gang.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg er ikke i tvivl om, at hr. Keld Albrechtsen har en god vilje, og det er jo også derfor, at jeg hele tiden har foreslået hr. Keld Albrechtsen, at Enhedslisten skulle med i forhandlingerne om vandmiljøplan III. Men jeg synes, det virker lidt hult, når hr. Keld Albrechtsen står her og debatterer vandmiljøplan III.

Kl. 19.00

Det er jo faktisk et element i vandmiljøplan III, vi debatterer. Er det så ikke lidt hult, når hr. Keld Albrechtsen siger: Jeg trak denne forespørgsel, fordi jeg godt ville vise min gode vilje? Havde det ikke været en konsekvent handling – så også at trække det her forslag, for det er jo faktisk en del af de forhandlinger, som foregår?

Jeg kan se, at hr. Keld Albrechtsen nikker. Er det sådan, at hr. Keld Albrechtsen ikke nåede at trække det her forslag eller ikke kunne få lov til det, eller hvad? Det vil jeg godt lige høre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har jo samme synspunkt som hr. Vesselbo, at det er godt også at få debatten i det åbne rum,

hvor alle kan følge med, og derfor syntes jeg, det var udmærket stadig væk at have det forslag.

Det, jeg sagde, men det hørte hr. Vesselbo åbenbart ikke, var, at vi ville undgå, at vi i dag skulle til at have en kampafstemning her i Folketingssalen, hvor vi ikke kunne blive enige, hvor noget måske blev forkastet og noget blev vedtaget, så forhandlingerne brød sammen. Så ville det ikke være muligt at nå længere med de forhandlinger, som jeg godt vil kvittere for at hr. Vesselbo har medvirket til at jeg også blev indbudt til. Det vil jeg gerne anerkende. Det var altså den afstemning, vi ikke ønskede i dag. Det er ikke tiden at tage den afstemning, for vi ville sende det signal til ministeren, at vi gerne vil forhandle.

Det har hr. Vesselbo simpelt hen fejlopfattet. Jeg tror, at hr. Vesselbo tror, der foregår et eller andet underligt taktisk spil eller manøvrering eller sådan noget, men vi er oprigtige mennesker, der mener det, vi siger.

(Kort bemærkning).

Eyvind Vesselbo (V):

Det er nok helt forkert af mig at tænke, at hr. Keld Albrechtsen kunne være med i et eller andet taktisk spil. Det ville ligge hr. Keld Albrechtsen meget fjernt.

Det, der jo er pointen her, er, at vi har stået, og hr. Keld Albrechtsen har selv gjort det, og diskuteret et element i vandmiljøplan III, nemlig en afgift. Da kvælstof netop er det centrale, er det, at jeg ikke helt kan forstå, hvorfor hr. Keld Albrechtsen ikke trak det her beslutningsforslag, netop for at være konsekvent i sin holdning om, at vi ikke skulle debattere tingene.

I øvrigt taler hr. Keld Albrechtsen om en kampafstemning. Nu er det op til hr. Keld Albrechtsen at komme med et forslag til vedtagelse, som vi kunne stemme om. Det havde hr. Keld Albrechtsen jo ikke behovet, og derfor var det op til hr. Keld Albrechtsen, om det her skulle have været en god, saglig debat. Det mente hr. Keld Albrechtsen så ikke at det kunne blive, og derfor trak han forespørgslen.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er jeg nødt til at sige til hr. Eyvind Vesselbo, at jeg synes simpelt hen ikke, at han hører, hvad jeg siger.

Jeg sagde: Vi er på den ene side enige med hr. Vesselbo i, at det er godt med en åben debat, en offentlig debat, som alle kan se og følge med i.

Det syntes vi at vi skulle have i dag, og derfor opretholdt vi beslutningsforslaget. Der er i øvrigt også et yderligere beslutningsforslag, fremsat af De Radikale, Socialdemokratiet og SF, og det har man også opretholdt. Men vi ønskede på den anden side ikke at fremkalde en konfrontation. Vi ønskede at sende det signal, at vi fortsat ønsker at forhandle.

Det kan hr. Eyvind Vesselbo åbenbart ikke forstå logikken i. Jeg synes, at logikken er krydstalkar: Vi ønsker en offentlig debat, men vi ønsker ikke en konfrontation, for vi vil gerne undersøge mulighederne for at opnå et forlig med regeringen. Jeg kan ikke sige det klarere, men det er måske mine talegaver, som ikke rækker til hr. Vesselbos niveau. Jeg kan altså ikke komme det nærmere.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Miljø- og Planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 83:

Forslag til folketingsbeslutning om midlertidigt stop for svinefarme.

Af Pernille Blach Hansen (S), Jørn Jespersen (SF) og Martin Lidegaard (RV) m.fl.
(Fremsat 2/12 2003).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

For omtrent 3 år siden, den 21. februar 2001, afviste min forgænger et beslutningsforslag, B 62, om midlertidigt stop for udvidelse og nyetablering af svinefarme. Forslaget var dengang fremsat af Socialistisk Folkeparti.